

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigi Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

1. Proprium esse impius, ignorare seipsos: & quid inde sequatur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

CONCIO QUARTA.

Græca.
Vulgata.
Syriaca.

7. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθὼν εἶπε.

7. In se' autem reuersus, dixit.

7. Quumq; ad se rediisset, ait.

ARGUMENTVM.

- Docebimus
- 1. Proprium esse impiorum ignorare se, & quam hoc inconueniens.
  - 2. Quantum nostri ignorantia nobis adferat mali.
  - 3. Qui eius vitij effectus.

AUE MARIA.

I.

Proprium esse impiorum ignorare se, & quam hoc inconueniens.

Proprium est impijs nunquam apud se ac domi esse, sed oberrare semper, & alienas obseruare actiones. Egre diamur foras, dicit Cain fratri: circui terram, & perambulauit eam, respondit Satan Deo quaerenti, vnde veniret. *Is circu- tu impij ambulant, quasi in gyrum vt religiosi mali, qui post Deum & Ecclesiam nihil perius oderunt, quam cellas, & semper monasteria percurfant, saepe etiam extra monasteria circumuagantes, ambulones, gyrouagi, euntes, redeuntes, instar Eurypi per medium mundum, nomine, inquit, Sanctus Benedi- ctus, extra mundum, reuera autem totum intra animam mundum circumferunt, corpore à mundo sequestrati, anima in rebus mundanis & externis demersi: Mali ubique sunt, praterquam secum, dicit Seneca. Boni autem nihil recessu habent charius, vt se- cum*

D. Bened.
init. reg.

cum habitent, id est, ut seipfos cognoscant, *intus & in cute*, animam & corpus. Prudens erat Iacob, de quo legitur, *habitabat in tabernaculis*, & opprobrium Esau, quod foris occupatus deditus erat venationibus, Nemrod tyrannus, *robustus venator* appellatur: & impios Sanctus Iacobus, *sidera nuncupat errantia*. Ah, quot inter nos sunt, (charissimi) quis enim nostram bene in se reuertitur, studiosior ut secum habitet, & ut seipsum pernoscat, quam ut alios visitet, ac de alijs rumores ac fabellas capter? quis nostrum non magis res vicini, quam suas curat?

Perf. lat. 4.] *Vt nemo in sese tentat descendere nemo.*

Sed * *præcedentis spectatur mantica tergo:*

* *al. præcedenti.*

Quam multis illud Horatianum posset obijci, quod in suis cæcutientes in alienis vitijs aquilas, draconesque acie superent, qui ob perspicaciam dracones dicti sunt, nam *δεπνεος* græce cernere est.

Horatius lib. i. Satyr. 3.] *Cum tua peruideas oculis, mala lippus inuotis,*

Cur in amicorum vitijs tam cernis acutum,

Quam aut Aquila, aut serpens Epidaurius?

Deo etiam ipsissima dulcedo Christus Iesus quasi amarus irascitur, quod inueniantur, qui in fratris oculo festucam videant, trabem in suo non sentiant.

Math. 7.] *Quid vides festucam in oculo fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides?*

Imo sane impij vere Æsopici illi sunt manticarij, qui semper aliena vitia in id, quod ante iniiciunt mantica, ut ea inspiciant semper, sua autem in tergum rejiciunt, atque obliuiscuntur. Horrent credo vitam, actionesque suas, ut spectaculum inficetum, & quia animæ & conscientia ipsorum vitijs sciant, in teriora sua metuunt, *terribiles visu facies, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum*. Si enim corporalibus oculis aspectarentur peccata, ea esset species, adeo tetra, & horrida, atque abominabilis, ut nihil æque. Virtus autem pulcherrima & speciosissima, atque ideo recte

Plutar-

Plutarchus tom. 2. mor. tract. de curis fratre.] *Quidam suam ipsorum vitam, tanquam iucundissimum spectaculum inspicere, ac rationem velut lumen in sese reflectere non sustinent, quippe anima omnigenum vitiorum plena horrens, & mei uens ea qua intus sunt, exsilit foras, & vagatur circum aliena, pascens & saginans suam uisitatam.*

Hinc etiam mihi videtur procedere in penitentia: quod nimirum peccata dissimulemus nostra, ac semper aliorum mala adipiciamus exempla, aut ut peiora audeamus, aut ut nostra tanquam minora excusemus, tanquam foecos habentes malitiam. Spectatum tamen, quia nostra peccata non dignoscimus. Non solet enim quæri Medicus, nisi morbo aut uulnere prodito: sic nec penitentiam remedia petimus, si nos peccatores miserisque ignoremus. *Non est opus sanis medicus, sed male habentibus,* dicit Dominus. Cum homines peccata sua non agnoscunt, Penitentiam in bono sunt otio, ac licet illis remissis curis, ire ambulatum, aut bonos inuisum amicos.

Senec. Epist. 28. ad Lucil.] *Initium salutis est, notitia peccati, nam qui peccare se nescit, corrigi non uult.*

Ideo nonnulli definiunt penitentiam esse, *reditum ad se, & per se ad Deum.* Ideoque & S. Ambros. super illud Rom. 2. *An ignoras, quod benignitas Dei, &c.* dicit: *grauissimum est peccare ex ignorantia;* quam sententiam limitat noster Bonauentura, hoc non dici respectu culpæ, quasi nullum peccatum illo grauius sit, sed propter periculi respectum: quando enim homo morbum suum non sentit, quomodo quæro indagabit remedia, omnino enim ea recusat, tanquam superflua, si forte quis illi offerat, qui sanus est, inquit, non indiget medicis, sed æger. Ideo sapientissime, sicut semper S. Augustinus de se: *periculosissime peccabam, cum me peccare ignorabam, ut ægritudines corporum pessime sunt; quæ à sensuum priuatione incipiunt, ut Lethargus, Phrenesis, Epilepsia, Apoplexia, & Febres ardentes, quarum calores usque ad insaniam crescunt, & mentem ægritudinibus eripiunt* (tunc enim

*Bona. in 2.
Sent. dist.
22. art. 3.*

*Vide Hieron. ab Augustino lib. moral. c. 6.
§. Conditio minuens voluntariū pag. 65.*

enim infirmus nec dolorem sentit capitis, nec corporis, sed hilaris inter media ridet mala, risum tamen Sardonicum & lethalem) & (vt aiunt) vulnera capitis plus habere periculi quia minus molestiae, ac doloris; ac de talibus facile dicitur, *vulnerarunt me & non sensi, adamantem, non me turuderunt*, & vt stultula illa Senecae male flagitat, vt visus sibi restitueretur, quia ipsius nihil videre in domo, non erat ab interna causa, ac oculorum vitio, sed ab externa tenebrisque domum obsidentibus. sic delinquit grauius & incurabilius qui offendens, se offendere non existimat: Ecce cur iuxta Plurarchum optent medici ante omnia, ægrum morbo nullo antea fuisse tactum; secundo vt morbum quem habet, saltem morbum esse sciat; notitiam enim hanc magnum indicant ad sanitatem adiumentum; & phrenetici recuperare valetudinem incipiunt, cum membrorum luxationes, delocationes, exarticulationesque sentire incipiunt: ac in putri & intermorta carne extremum, est vbi vulneratus nouaculas, puncturas, & cauteria sentire incipit, & energiam vrentis emplastri: sic etiam optabile est ante omnia nunquam peccare. Cum autem quis in peccatum incidit (vt sumus omnes fragiles & in lubrico) peccatum suum non ignorare, sed dicere cum Dauide, *quoniam iniquitatem meam ego cognosco*, quia nimirum anima in pessimo est statu, quæ ignorat quo loco sit; existimans enim omnia salua, remedia peccati non curat magis quam Ionas dormiens naufragij periculum qui solus inter reliquorum angores Deum pro tranquillitate non orabat, nec de tabula cogitabat qua euaderet. *potes hoc sub casu ducere somnos?* Epictetus sapiens mancipium, (si philosophus, mancipium esse potest) *calcari enim non desinit nisi inferior, sed inferior non est, qui quamuis in monte corpore multa sustineat, corde tamen fixus in caelo est.* dicit S. Augustinus, & S. Hieronymus (de Platone loquens in seruitutem diuendito, *Maior emente se fuit*) optime hoc intellexit, dixit enim

Vide Solinum de risu Sardonico.

Plur. tom. 1. moral. de morbis animæ.

Virg. li. 4. Æneid. Aug. lib. 1. de ser. Do. cap. 6.

Hieron. ad Paulin. de omn. diu.

Epictetus hist. li. 6.

D

Epictetus Enchirid. p. 3. c. 35.] *Si vis bonus esse, primum tibi ipsi persuade, quod malus es.*

Senec. in Hyppolito] *Pars sanitatis, velle sanari fuit.*

Senec. ad Lucil.] *Et hoc ipsum, argumentum inuoluitur translati animi est, quod vitia sua, qua adhuc ignorabat, videt. Quibusdam agris gratulamur, cum seipsum agros esse senserint. Quantum puellis curiosis sua profusa specula ad exstergendas faciei maculas, ad depingendos naevos, ad struendum sparsum fufumque; capillitium, ad poliendos dentes non satis albicantes, aut focia quaedam de sua forma ac decore follicita, qua quicquid dedecet admonet; tantum valet peccatorum cognitio sui per se: aut vitium alienum, ad emendationem, quis ignorat S. Monicam S. Augustini matrem, quia semel in pueritia a Magistra sua sibi obiectum audierat, non Biberia aut Bibiana sed meri Bibula, postmodum laudabili despectu sollicitissime contendisse ad temperantiam.*

Tyberius aliquando dictus biberius.

II.

Quantum mali adferat nobis nostri ignorantia.

Affirmare ausim nullatenus possibile esse, contritionem aut attritionem concipere, & bene de peccatis dolere, minus etiam ea bene confiteri, ac bene satisfacere (quomodo igitur saluari) sine hoc in seipsum reditu. *Quanto quis minus se videt, tanto minus sibi displicet, inquit S. Gregorius. Ostendamus exemplo familiari & domestico. vnde patre aut matre mortuo superstites sex septem orphani non aequaliter lugent, sed vnus quidem patris funus cum modica deducit tristitia, alter illachrymat, ingemiscit, suspirat ac vix in interrupta erumpit verba, torquet manus, vellit crines, plangit tunditque pectus, affligit se siti ac inedia, nec vllam admittit consolationem, alter triennis forte aut quadriennis, ridet sub lugubri pileo, corpusque prosequitur: vnde haec de eadem re, tam diuersa affectio? Cognitionis diuersitas,*

Greg. lib. Moral.